

Tanfegang, som laa til Grund for Loven af 1870, og at man vistnok snart vil komme til at tage under Overveielse, om man ikke ved Nedlæggelsen af Amtstuer og Erstatning af dem ved Fialaler kommer til en Besparelse, som er mindre værd end den Byrde, der kommer til at hvile paa Befolkningen. Jeg skal her kun gjøre opmærksom paa, at Statteopkrævningen jo i og for sig kan foregaa fuldkommen tilfredsstillende ved Fialaler, og der kan være forholdsvis mindre Uleilighed derved i Sammenligning med den, der er for den selvstændige Amtstue, men der er et Forhold, der særlig adskiller Fialaler fra den selvstændige Amtstue, og det er, at Fialalen ikke har Amtstuens Arkiv. Naar der skal være en Hovedamtstue med Fialal, bliver hele Amtsraadskredsens Arkiv ved Hovedamtstuen; det er nødvendigt, fordi hele Skatteberegningen jo foregaaer der. Det er altsaa en Følge deraf, at der ingen Arkiv er ved Fialalerne. Men naar der ikke ved Fialalerne findes noget Arkiv, er Befolkningen afftaaret fra en ikke ringe Fordeel, nemlig at kunne henvende sig til den paa-gjældende Kontor og staae sig Oplysning om forskellige Forhold vedrørende Beskatning, Hartorn og lignende Forhold, Udskykning m. m. Det kunne de ikke, naar de i Stedet for en selvstændig Amtstue faae en Fialal, og den Ulempe, der derved foranlediges for Befolkningen, tror jeg er større end Besparelsen af de saa Hundrede Kroner, som Nedlæggelsen af Amtstuen og dens Erstatning ved en Fialal i det Hele udgjør. Man vil se, at i det foreliggende Tilfælde er der kun Tale om en Besparelse af 200 Kr. aarlig. Jeg vil gjøre opmærksom paa dette Forhold ved denne Leilighed, ikke fordi jeg har særlig Anledning til at tage Ordet i en Sag, der vedrører min Valgkreds's Interesse, men fordi det synes, at det Uheldige ved den Vej, man er kommen ind paa, træder stærkest i Dine her, hvor det gjælder en isoleret D, der har særdeles vanskelig Forbindelse med Sjælland og den Plads, hvor den fremtidige Hovedamtstue vil komme til at ligge, nemlig Vordingborg. Jeg skal derfor henstille til det ærede Thing, om det ikke snart er paa Tide at tage under Overveielse, om det ogsaa fremtidig vil være heldigt at gaa videre, end det nu er sket, med Nedlæggelse af Amtstuer i Amtsraads-

kreds, hvor der findes to saadanne Institutioner, og jeg skal tillade mig at henstille til det eventuelle Udvalg at tage under nøie Overveielse og mulig komme overens med den meget ærede Finansminister om en varigere Ordning med Hensyn til de fremtidige Institutioner, end der for Diebliffet finder Sted. Med disse Bemærkninger skal jeg kun anbefale det kommende Udvalg enten at tage det samlede Spørgsmaal under Overveielse, hvorvidt man i det Hele vil blive i det Spør, man hidtil har fulgt, saa at, hvor der er to Amtstuer i en Amtsraads-kreds, skal den ene nedlægges, eller om man ikke mulig vil gjøre en Undtagelse i det foreliggende Tilfælde af Hensyn til den paa-gjældende Kreds's Beliggenhed.

Berg: Det er meget sandsynligt, at særlige lokale Forhold her tale for ikke at gjøre Lovens Regel gjældende, og den Maaade, hvorpaa man har forlangt og anlagt Fialaler, gjør, at jeg ogsaa er af den Mening, at det er overordentlig tvivlsomt, hvorvidt man efter den Udførelse, Loven har faaet, har truffet det Rette i den paa-gjældende Lov. Naar den hele Sag skal tages under Overveielse, og dette Tilfælde maasse giver Anledning dertil, kommer man maasse dog tilbage til den Tanke, om man ikke noget mere kunde bruge Toldopbeholds-kontorerne til Opbeholds-kassen og laa, eller maasse i denne Sag betroe noget Mere til Kommunerne, end man hidtil har gjort, saa at man ad den Vej kan fremkalde rigeligere Besparelser ved det hele Væsen, end man dengang tilsigtede ved Loven om kun een Amtsforsvalter i hver Amtstuekreds. Den uimaadelige Rigdom, vi her have paa Embedsmænd, kan nok opfordre til at overvie, hvorvidt man ikke kunne lægge beslegtede eller ensartede Forretninger ind under en enkelt Mand, selv om han hidtil har faaet under en anden Stat under den samme Minister. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt fordybe mig videre i disse Betragtninger, men jeg har kun villet gjøre et Par Streif-bemærkninger med Hensyn til denne Sag. Jeg skal fremhæve, at vi jo ogsaa have Postmestere som Opbeholds-kassebedsmænd, og jeg har villet hentyde til, at vi vist i Meget kunne hentyde Kommunerne til Statteopkrævning ogsaa for Staten, uden at vi ville